

Ramblejant

Abans de començar a contar-vos el què hem vist ramblejant, bé estarà que et diguem dues paraules, simpàtica llegidora, amic llegidor, per tal de que ens entenguem.

No som uns nou-vinguts que ramblejem amb ganes de fer «safareig», això no. Som els mateixos que «refiletejem» hem passat dos anys i que avui «ramblejem» havent-nos espolsat les mosques del damunt, abillats amb un trajo acabat d'estrenar.

Hem dit alguna cosa? Si? Doncs bé, entesos. Ja som amics de temps i saps que en aquest lloc de LA RAMBLA DE GIRONA trobaràs quinzenalment totes aquelles menudes indiscrecions que haurem copçat ramblejant i t'explicarem sense gota de malícia, amb un mig somriure als llavis, no dubtant que si alguna vegada et contem alguna cosa que afecti la teva persona, sabràs fer-te càrrec de la nostra situació i que entre tots hem de pagar la festa.

No és la primera vegada que infantem un periòdic. Mai, però. com ara, havíem trobat el camí sense entrebancs, degut segurament a la franca companyia que regna entre els que ens hem imposit el deure de fer pujar dret el plançó que avui lliurem als nostres prables llegidors.

LA RAMBLA DE GIRONA ha vingut al món, sense un gemec, amb aquell dalit del que neix sà, ple de vida i amb la consciència tranquil·la del què han d'ésser els primers passos i els darrers de la seva existència, curta o llarga, segur de llaurar dret i no ficar-se en terreny vedat.

Ha nascut rialler, perquè, pel que es veu, li agradarà fer broma; si bé, les ironies que pugui dir, no amagaran mai la burla del sarcasme.

L'intent d'aquest refilet, no és altra que fer ofrena a la senyora Assumpta posant als seus peus la nostra admiració sincera i fervent, per l'assenyada intervenció i per la cura que ha tingut en facilitar el camí planer al nou nat.

SUBSCRIPCIONS a periòdics, llibres i revistes

Marques de goma :: Plaques esmaltades :: Rètols de tota mena

MODEST PALAHÍ
CARME, 24 Girona

Fas com que no t'adones que tens encisat aquell xicot d'artilleria. Ell—pobret—bé prou vol fa uns mesos, intentar dir-te el que el seu cor sent, més tu, —ingrata—així que endavines la seva intenció, fuges d'estudi parlant sense parar i no tens aturador fins l'hora de sopar.

D'això se'n diu fer patir, gentil Carme de la plaça del Marquès de Camps, la qual cosa ens ha fet veure que tens el cor de roca.

—Encara no ha rentat els plats. Sempre que entro a la cuina, l'atrapo llegint noveïes.

—Perdoni senyora, però es que no la sento venir.

És llastimós que tot un Casino de senyors, llogués aquella orquestrina que amenitzà els balls de la passada pasqua. Això produí, pel que ens diuen, protestes d'alguns socis, i les dels restans en assabentar-se aquests—que els músics cobraven per a tocar.

A la redacció del diari dels carlins:

—Senyor director, com se li ocorregué posar la nova de les noccs de la meua filla, sota les «Notícies de pesca»?

Aquella espartera, de prop les voltes d'en Rosés, pèl-roja i de posat trapella com bordegaç enjogaçat, està enamorada de la Ciutat, i amb els ulls esbatanats sembla voler donar més força a la seva peculiar exclamació:

—Ets bella, Girona!

Un diumenge — qualsevol diumenge — caminant abstrats contemplant com Andreu Crosa ramblejava plagiament Clarita, oïrem:

—Oh Girona, ets immortal!

Era aquella espartera pèl-roja, de posat trapella com bordegaç enjogaçat...

—Vosté tindria de casar-se Quimet.—diu una senyora que frisa la quarantena—pensi que un home sol no és res a la seva vellesa, sinó té l'escalf de la dona i la mainada.

—vol que li sigui franc? Doncs no m'he casat ni penso fer-ho, perquè tinc por que la dona m'enganyi.

—Bona cosa! Aquesta excusa no hem convenç. Per què vol que l'enganyi la seva dona?

—Precisament per això, per haver-me casat.

Normalista gentil, de nom Julia: volem avui tirar-te aquesta humil pedreta de salutació i dir-te que els teus ulls de gitana posen en greu perill la vida dels que s'aventuren a penetrar a aquella botiga del carrer de l'Argenteria, puix, bó i contemplant la teva formosor de verge en flor —moreneta de la Serra—poden oblidar que entre les seves mans hi tenen una navalla, o una fulla «Gillette», amb greu perill de la seva existència.

Concepció i Victòria del tercer curs de la Normal, escolteu: voleu dir-nos si és veritat que la vostra amiga Maria-Lluïsa té novio a Olot?

I la Consol del carrer de la Cort-Real que fa uns dies no la veiem amb en Joan, sabeu si es que han renyit?

Us agrairem ens doneu noves sobre el particular, afegint-hi, de passada, alguna cosa vostra també.

Mares! Si voleu veure el vostre fill ben vestit, visiteu abans la SECCIÓ DE TRAJOS PER A NEN que té la Casa Quintana

Plaça de les Castanyes

GIRONA

En Sidret de l'atobús, pel que es veu té molta popularitat entre les xicotes que pugen als seus cotxes, popularitat que hem descobert, li vé. no precisament pel palmet, sinó al deixar viatjar d'arròs a les que li tenen el cor robat.

Com això continui, estem veient que la companyia d'autobusos, es veurà obligada a plegar el negoci.

L'Argentineta ha retrobat el seu Landrú. Pel que hem sentit la cosa va ara de debó. Nosaltres que ja començàvem a pensar que Xavier, havia entrat per vocació en la confraria del cel·libat.

Esperem que aquesta vegada l'idil·li no es tornarà a espatllar.

Nena, ja ets de la Protectora de l'Ensenyança Catalana?

No sabem si es permès dedicar floretes a les casades. Davant el dubte, ens abstenim de fer-ho. Val a dir però, que hi ha una gentil casadeta que la trovem molt ben enmarcada—amb pe'mis de l'epistol·la de sant Pau—dins una canastilla d'or.

Diariament baixa del veï noble de Salt, ja que la feina la té a una oficina de la nostra ciutat. Complerta l'obligació, retorna a casa seva i comença el que ell en diu la devoció.

Aquest dia, oïrem com li preguntaven:

—Es a dir, Pere, que t'has decidit a portar la creu del matrimoni?

—Si, noi—féu ell—veig la cosa tant clara que a darrers de mes em caso.

PER A NOVETATS

Casa REXACH

Rambla Llibertat, 26 -

GIRONA

Vingueres fa pocs mesos a la nostra ciutat com una avançada de la primavera. El cognom—Pascual de Bonanza—i l'explèndida bellesa teva ens obliguen a dir-te que tens...

Gràcia de Maja i de criolla; alba claror primaveral, i una alegria franca i noble, i un nom sonor i tropical.

Veiem molt engrescat amb tu el Pauet i quan començàvem ja a fer suposicions, ens entrem que us uneix un parentiu.

Voldriem només que un trasllat del teu pare, no se'ns endugui també a tu, volguda forastera, ja que a Girona ets un estel més en la constel·lació de noies maques.

Feia temps no et veiem, Teresa; on eres a Blanes?

Has retornat entre nosaltres i conserves—com sempre—aquella teva parla que atrau, encisa i corpen.

Salut, gentil Teresa.

Institut d'Ortopèdia
Ciutadans, 4 GIRONA

La Casa que ven més barats els articles de PERFUMERIA ANTISEPTICS i ORTOPÈDIA

Fa uns dies—seriosa bruna de caminar magestuós—aguantaves la capa de la teva gentil germana Maria dels Angels. i ens enterarem que el teu nom és Manela.

Et coneixiem—ja fa temps—per la divina aroma que deixes anar al teu pas en flor de joventut.

Amor és cec, i podrà no haver pressintit encara els teu ulls més... tos ulls ja l'anyoren.

Nena!

No t'oblidis de comprar LA RAMBLA DE GIRONA, cada quinze dies.

Ens fan ballar tant el cap, que no sabem ja si és el farmacèutic el que no s'acaba de decidir o si Maria no té interès en que ell ho faci.

El cert és que tant aviat els veureu junts, com que es passen pel costat sense dir-se res; no sembla sinó, que es busquen i es deixen, es retroven i es separen.

Quimet... Quimet en lloc de passejar-ie amb el cap baix i les mans a la butxaca, més et valdria decidir-te d'un cop i per sempre.

Paca, dolça heroïna d'un món romàntic i perdut: volem donar al teu posat reposat que ens captiva, un nom que t'ecaurà d'allò més bé, i que recorda una arqueta de Fargnoli: la princeseta del cor petit.

Aquest estiu, seràs la musa que inspiraràs versos quilomètrics—d'aquells que els enamorats saber rimar—a un xicot de Barcelona, que conegueres l'any passat a Lloret de Mar.

Gironí:

"La Rambla de Girona" és el teu periòdic. Cal que li prestis el teu suport subscriuint-hi i propagant-la entre les teves amistats.

Podriem dir que fa vida conventual la més gran de les germanes, des de que va quedar sola. Es troba a faltar per la Rambla. Sort que de tant en tant la vé a veure el seu estimat fins que un bon dia la veurem desaparèixer pel caminet de les noccs de l'amor, del braç del seu Ismael...

Moreneta gentil L. R. A.: Quan el teu record no servia més que per a donar-me turment, els meus ulls, en passar tu—gràcil donzella—cullien la visió d'un aire suau i ben rimat, de pas de dansa; aleshores, eres per mi l'evocació d'aquella que Gustau A. Bécquer diu, que «cullint flors i cantant, passa...

Concepció, aguantava la paret mestre d'una casa de tres pisos. El seu enamorat i empleiat provincial per més senyes, galant li parlava animadament; en passar nosaltres pel seu davant se'ns escapà un esternut.

Jesús! féu amatent la gentil bruna.

—Què vols noia?—preguntà ell tot extranyat.